Ogłoszenia parafialne

XI Niedziela Zwykła 2020r.

13 czerwca 2020

KLASZTOR OJCÓW KARMELITÓW

Kościół św. Katarzyny Aleksandryjskiej

XI Niedziela Zwykła

(14 – 20 VI 2020 r.)

50. rocznica święceń kapłańskich

Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego

Opublikowano: 14 czerwiec 2020

Przeżywamy Złoty Jubileusz Kapłaństwa Księdza Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego Sławoja Leszka Głódzia,

który 14 czerwca 1970 roku został wyświęcony w Białymstoku na prezbitera przez ówczesnego Biskupa, dziś Kardynała, Henryka Gulbinowicza.

Pragniemy wraz z Pasterzem naszej Archidiecezji podziękować Panu Bogu za te 50 lat Jego kapłańskiej posługi, wpierw w Archidiecezji Białostockiej (w latach 1970-1972 oraz 1980-1981), potem w Paryżu (w latach 1972-1974), na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (w latach 1974-1976), w Papieskim Instytucie Wschodnim w Rzymie (w latach 1976-1980), w Watykanie (w latach 1981-1991), następnie za posługę już jako Biskupa w Ordynariacie Polowym Wojska Polskiego (w latach 1991-2005), w Diecezji Warszawsko-Praskiej (w latach 2005-2008), a także w Archidiecezji Gdańskiej, gdzie od 12 lat jako Arcybiskup Metropolita jest naszym Pasterzem.

Dziękczynną Mszę Świętą Jubilat będzie celebrował w Archikatedrze Oliwskiej w niedzielę, 21 czerwca br., o godz. 13.00, zaś okolicznościowe kazanie wygłosi Ksiądz Arcybiskup Andrzej Dzięga, Metropolita Szczecińsko-Kamieński.

Serdecznie zapraszamy do udziału w tej rocznicowej uroczystości i prosimy o modlitwę w intencji Dostojnego Jubilata.

+ Zbigniew Zieliński
Biskup Pomocniczy
Archidiecezji Gdańskiej
+ Wiesław Szlachetka
Biskup Pomocniczy
Archidiecezji Gdańskiej

Zachęcamy do udziału w nabożeństwach czerwcowych ku czci Serca Pana Jezusa, codziennie po Mszy św. o godzinie 18:00.

Wspominamy w dniu dzisiejszym bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika.

Kalendarium liturgiczne:

Poniedziałek, wspomnienie bł. Jolanty, zakonnicy.

Środa, wspomnienie św. Alberta Chmielowskiego, zakonnika.

Piątek, uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Z racji uroczystości nie obowiązuje w tym dniu wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

Sobota, wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny.

Msze św. w Kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej :

Poniedziałek – Sobota

OO. Karmelici godz. 7^{00}, 18^{00}

OO. Dominikanie godz. 12^{00} 19^{30}

Niedziela

OO. Karmelici godz. 8^{00}, 10^{00},12^{00},18^{00}

OO. Dominikanie godz. 16^{00},19^{30}, 21^{00}

Święty Anioł oraz rozwój karmelitów

we Włoszech w XIII – XV wieku

Wracając do Europy w celu uniknięcia prześladowania, karmelici ulokowali się najpierw na Cyprze (

1238 r.), który uważany był za część Prowincji Ziemi Świętej, będąc dużo bezpieczniejszym miejscem niż Palestyna i posługując jako schronienie dla tych, którzy mieli nadzieję na rozwiązanie kwestii palestyńskiej.

Inni udali się bardziej na zachód i zatrzymali się na Sycylii, w okolicach Messyny, gdzie możemy upatrywać pierwszego klasztoru karmelitów w Europie. Istotnie jeśli uznamy za prawdziwą informację, która pojawiła się nieco później, przywódcą tej grupy na Sycylii miałby być św. Anioł, późniejszy męczennik z Licaty, gdzie jego relikwie czczone są do dziś. Na obszarze Sycylii pojawiły się prędko nowe fundacje w Lentini, Piazza Armerina, Katani (przed 1347), Nikozji, Palermo (1250), Trapani (1250), Marsali, Sciacca, Agrigento i Licacie. Zważywszy na powodzenie tych fundacji, które widać dzięki dokumentom z XIV- wiecznych kapituł określających ich wiek, zdaje się, że istniał pewien plan, co do rozprzestrzeniania geograficznego i lokalizacji miejskich odzwierciedlających praktykę karmelitów w innych państwach Europy, zwłaszcza we Francji. Podobny wniosek, choć z zastrzeżeniami, można wysnuć o innych fundacjach na Półwyspie Apenińskim, gdzie dobór fundacji pozostawał w związku z rozwojem demograficznym, ekonomicznym, politycznym i religijnym miast.

W rejonie Neapolu, wówczas będącym częścią Królestwa Obojga Sycylii, karmelici przybywający z Palestyny pojawili się w samym Neapolu w roku 1269, a na przestrzeni wieku XIII założyli domy kolejno w Kapui, Grottaminadzie i Brindisi.

Inni zakonnicy z góry Karmel, w grupach bądź samotnie ulokowali się w Pizie (1249), Sienie (1256), Genui (ok. 1258), Bolonii (ok. 1260) czyli w miastach Królestwa Włoch, rozciągającego się od Rzymu po północ, obejmując większą część środkowych Włoch i całość północnej części półwyspu. Fundacje tego rodzaju są swoistym przyczółkiem dalszych klasztorów, które w kolejności miały miejsce we Florencji (ok. 1267) Mediolanie (1267), Parmie (1292), Prato (1294), Montecatini (1294), Ferrarze (1295), Perugii (przed 1297), San Martino ai Monti (1294). Inne domy powstałe na terenie Królestwa Włoch w XIII wieku, których data nie jest znana, to San Guliano w Rzymie (według tradycji powstały w 1219 roku, co, choć niewykluczone, nie może być potwierdzone; obecność karmelitów w tym domu stwierdzić można dopiero w roku 1289, Orvieto, Asti, Piacenzie, Vercelli, Pavii i Aleksandrii.

Emanuele Boaga " Jak żywe kamienie .... w Karmelu."

tłumaczenie br. Ozeasz

ANIOŁ Z SYCYLII (1185-1222?)

kalendarz liturgiczny : 05 maja

Według tradycji Święty Anioł urodził się w Jerozolimie w 1185 roku. Uważa się, że Angelus był jednym z pierwszych Karmelitów, którzy powrócili na Sycylię z Góry Karmel i zgodnie z długą tradycją został zamordowany w Licacie w pierwszej połowie z XIII wieku.

Czczony jako męczennik, kościół został zbudowany wkrótce po jego śmierci w miejscu, w którym zmarł, a jego ciało zostało tam pochowane. Dopiero w 1662 r. Jego szczątki przeniesiono do kościoła

karmelitańskiego w Licacie.

Kult Świętego Anioła rozprzestrzenił się w całym Zakonie. Angelus i św. Albert z Trapani są uważani za „ojców” Zakonu, ponieważ byli pierwszymi dwoma świętymi, którzy mieli kult w Zakonie, w wyniku czego często można je znaleźć w średniowiecznej ikonografii karmelitańskiej obok Dziewicy Maryi.

Na Sycylii jest wiele miejsc, które przyjęły Świętego Anioła jako swojego patrona, a ludzie tam zwracają się do niego w potrzebie, z wielką czcią i miłością.

Z karmelitańskiej Kuźni

Obraz Pana Boga jest bogatszy niż myślimy. Bóg jest wspólnotą osób, nie tylko kocha, ale jest samą miłością. Wiara w Pana Boga jawi się nie jako przeciwieństwo niewiary, ale jako przeciwieństwo lęku. ..... Ks. profesor Józef Tischner mawiał, że wiary nie można się nauczyć, wiarą się zaraża.

janusz OCarm.